

NAJVIŠE VINOGRADA i DALJE u ŠPANJOLSKOJ, NAJVEĆI GLOBALNI PROIZVOĐAČI i IZVOZNICI su FRANCUZI i TALIJANI

Priredio ŽELJKO SUHADOLNIK

Google prevoditelj / translator: http://translate.google.com/translate_t

IZ NAJNOVIJEG IZVJEŠTAJA OIV-a: POVRŠINE POD TRSJEM na PLANETU SU u SMANJIVANJU, MANJI JE i VIŠAK KAPLJICE, a s JENJAVANJEM EKONOMSKE KRIZE i RECESIJE BRANŠA POKAZUJE ZNAKOVE OPORAVKA

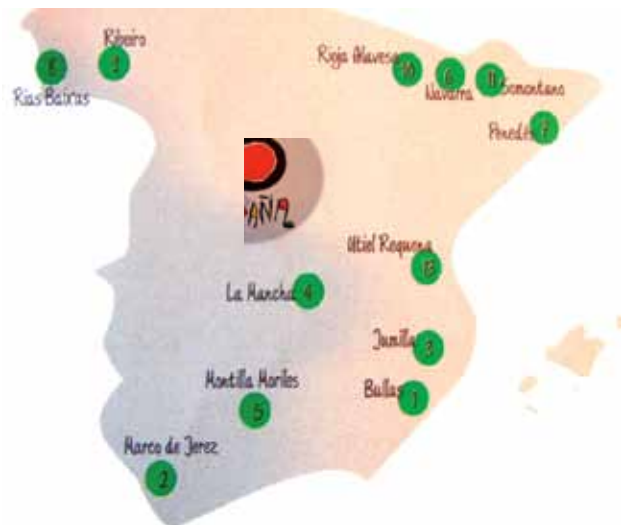
Međunarodna organizacija za vinovu lozu i vino - OIV - sa sjedištem u Parizu objavila je ovih dana na pressici

u glavnom francuskome gradu najnovije podatke vezane uz stanje u vinogradarstvu i proizvodnji vina, trgovini vinom i potrošnji

plemenite kapljice na svjetskoj razini, te posebno po zemljama. Ti podaci kažu da su površine pod vinovom lozom u svijetu u

Svijet vina: crvenom bojom označena je Španjolska, zemlja s najviše vinograda

Španjolska, na svijetu s najviše hektara pod trsjem – nešto više od milijuna, i njena vinorodna područja: Rias Baixas, Ribeiro (Ribera del Duero), Rioja, Navarra, Somontano, Penedès, Utiel Requena, La Mancha, Jumilla, Montilla Morilles, Bullas, Jerez

smanjivanju - globalni pad bilježi se uvelike zbog krčenja trsja u Europskoj uniji, te da, paralelno s jenjavanjem ekonomske krize i recesije, branša pokazuje znakove oporavka.

U svijetu je danas ukupno oko 7.550.000 hektara vinograda. Unutar Europske Unije ih je oko 3,63 milijuna, a izvan EU je oko 3,92 milijuna ha. U 2000. u svijetu je bilo

7,85 milijuna hektara, u 2003. čak i 7,9 milijuna ha, a onda je uslijedio jači pad.

Europska Unija, gdje se za krčenje vinograda dobiva (lo) premije, u razdoblju od 2008-2009 ostala je bez 93.000 hektara trsja, a u vremenu 2009-2010 smanjila je i još svoje nasade s vinovom lozom, za nekih 65 tisuća hektara, od toga je čak 31 tisuća hektara iskraćeno samo u Španjolskoj. Talijani su, po najnovijim podacima, *tanji* za oko 14 tisuća ha, Francuzi za 12 tisuća ha, Bugari i Mađari za 2000, Portugalci i Grci za po 1000 ha...

Što se tiče vinogradarskih površina izvan EU, one su ukupno gledano u posljednjih tri godine stabilne. Čile je doduše nešto povećao nasade, i Kinezi su dobili novih 5000 ha, ali su istodobno vinograde ponešto smanjili Turci i Afrikanci, a, nakon dva desetljeća rasta, pad lozних hektara se – konkretno od oko 6000 ha - bilježi i u Australiji.

Najviše je sada hektara pod trsjem u Španjolskoj – 1,08 milijuna, slijede

Francuska s oko 825 tisuća i Italija sa 798 tisuća, pa Turska sa 500 tisuća, Kina s 490 tisuća, SAD s 398 tisuća, Iran s 277 tisuća, Portugal s 243 tisuće ha, Argentina je sa 228 tisuća ha, Rumunjska s 205 tisuća ha, Brazil sa 200 tisuća ha, Australija sa 170 tisuća, Južna Afrika sa 131 tisućom ha, Grčka sa 115 tisuća, Njemačka sa 102 tisuće, Čile s 92 tisuće, Rusija sa 67 tisuća, Austrija sa 46 tisuća, Novi Zeland sa 37 tisuća ha, Švicarska sa 15 tisuća ha.

Od naših prvih susjeda Mađarskoj se pripisuje 68 tisuća ha, Srbiji oko 60 tisuća ha, Sloveniji 17.000 ha.

Aktualna svjetska proizvodnja vina – odnosi se na berbu 2010. - kreće se, po procjenama jer još nisu i posve obrađeni podaci za definitivni zaključak, oko **260 milijuna hektolitara**. To je za nekih gotovo 11 milijuna hl manje nego u 2009., kad je zabilježeno nešto iznad 270 milijuna hl (a manje je i nego u 2001., 2003., i 2007.), međutim otprilike je na razni 1998. i 2002. Ovo smanjenje u ukupnoj proizvodnji u 2010. u svijetu bitno je povezano s nižom produkcijom upravo u Europskoj uniji. Nižom produkcijom ne samo zbog smanjenja vinogradskih površina nego i iz meteoroloških razloga.

Među najznačajnijim španjolskim vinorodnim područjima je Ribera del Duero, odakle je i znana Bodega Felix Callejo. Obitelj Felixa Calleja na okupu: enolog Bodege, José Felix Callejo, s iskustvom je iz podruma kod Francuza Christiana Mouieuxa u Francuskoj, zatim kod Claudea Berroueta u Châteaueu Pétrusu u Bordeauxu, kod Miguela Torresa u Chileu, a Noelia Callejo, također enologinja, iskustvo u vinifikaciji stjecala je kod Araujo Estate Wines u Kaliforniji, te s glasovitim Michelom Rollandom. Bodega Felix Callejo izvozi 60 posto svoje produkcije, njena vina nalaze se i na hrvatskom tržištu, preko uvoznika Vrutka

U EU 2010. spada među količinski najslabije berbe u posljednjih 15 godina. Računa se da se **produkcija** vina u 2010. u EU vrti oko brojke od **152,9 milijuna hl**, što je za nekih devet milijuna hl manje nego u 2009. Najveće smanjenje bilo je u Njemačkoj, Italiji pa i Austriji. Francuzi i Španjolci javljaju o tek neznatnome padu, a jedino se Portugalci iz 2010. mogu pohvaliti većom proizvodnjom, i to za gotovo milijun hektolitara.

I izvan Europske Unije i Europe zapaža se smanjenje u količini, ali ono je, ukupno gledano, relativno maleno – riječ je o tek nekoliko stotina tisuća hektolitara. Promotri li se stvar po zemljama, u oči upada prilično sniženje u SAD, a i Čileu. Iz 2010. u SAD će u odnosu na 2009. biti oko 2,4 milijuna hl vina manje. U Čileu je smanjenje

od gotovo dva milijuna hl. I Brazil je, unatoč svojih mnogo hektara, s 2010. u stanovitome padu glede proizvodnje vina, međutim ovdje treba reći da je u toj zemlji sve jači trend u proizvodnja soka od grožđa. Suprotno tome, u Južnoj Americi Argentina se u 2010. pojačala u odnosu na 2009. za nešto više od četiri milijuna hl. Južna Afrika *kraća* je iz 2010. za nešto manje od milijuna hl u odnosu na 2009. Australija pak za oko pola milijuna hektolitara, ali je istodobno Novi Zeland s laganim rastom u proizvodnji.

Tricolori i Azzuri izjednačeni na vrhu

Najveći proizvođači vina u svijetu po zemljama su Francuska i Italija, koje se znaju smjenjivati na vrhu, a produkcija im se vrti, ovisno o godištu, obično od po 45 do 50 i nešto milijuna hektolitara, procjena za 2010. govori za Francusku o oko 44,9 milijuna hl a za Italiju za nijansu manje tj. o oko 44,8 milijuna hl. Najveća po vinogradima ali treća po proizvodnji vina, Španjolska, izađe godišnje obično i s desetak milijuna hektolitara manje od Francuza i Talijana, procjena za 2010. navodi brojku od oko 34 milijuna hl. Za SAD se iz 2010. očekuje proizvodnja od oko 19,6 milijuna hl, za Argentinu oko 16,2 milijuna, Australiju 11,2 milijuna, Južnu Afriku 9,2 milijuna, Čile 8,8 milijuna, Njemačku 7,1 milijun, Portugal 6,7 milijuna, Rumunjsku 4,9 milijuna hl, Grčku 3,1 milijun, Brazil 2,4 milijuna, Novi Zeland 1,9 milijuna, Austriju nešto iznad 1,7 milijuna hl, Bugarsku 1,4 milijuna hektolitara, Švicarsku milijun hektolitara.

Naši zapadni susjedi Slovenci po ukupnoj vinogradarskoj površini i po količini produkcije manji su od Hrvatske, ali već odavna nastoje svoja vina plasirati ne samo u svojoj zemlji nego i vani, i to na više tržišta istodobno, računajući da ako u nekom trenutku jedno zakaže – neće drugo... Ugledni proizvođač iz Goriških brda Aleks Simčič (Edi Simčič) ima svoja, inače ne i jeftina vina i u Hrvatskoj, a na slici je sa gastronomadom Zokijem Šimunićem, iz restorancića Gastronomadi u zagrebačkom Europskom domu

Najveći svjetski proizvođači vina su Francuska i Italija. Svjetski najpoznatija njihova vinorodna područja su Bordeaux, Burgundija, dolina Rhône, dolina Loire, Alsace, Languedoc Roussillon, odnosno Toscana, Pijemont, Umbrija, Južni Tiro, Furlanija, Sicilija, Sardinija. Jedan od najcjenjenijih sauvignona na svijetu Pouilly Fumé dolazi iz doline Loire, iz sela Pouilly. S obzirom na more ponude i veliku konkurenciju, proizvođač grof Henry d'Estutt d'Assay ništa ne prepušta slučaju: kao eno-savjetnika angažirao je prof. Denisa Dubourdieu, profesora s bardoškog sveučilišta koji se specijalizirao upravo za sauvignon! Iz talijanskih proizvođačkih krugova sve se više tržištu nameće Sicilija, gdje uvelike investiraju razni jači talijanski poduzetnici. Na slici je vinograd posjeda Feudo Macari, koji pripada biznismenu Morettiju

Naši susjedi Slovenci su s oko 830.000 hl, Mađari, koji su dosad obično bili s nešto više od tri milijuna hl, iz 2010. trebali bi izaći s nekih 2,5 milijuna hektolitara.

Što se tiče **potrošnje**, ona je u 2010.

iznosila, kako se procjenjuje, između 230 i 240 milijuna hektolitara, pretpostavlja se da bi, kad se obrade svi dostupni podaci, potrošena količina mogla biti oko **236,3 milijuna hl**. To bi bilo za poneki postotak slabije od potrošnje u 2009. i 2008., ali i prilično manje nego što je bilo 2007., kad je konzumacija iznosila

oko 250 milijuna hektolitara. Ovo smanjenje potrošnje u 2010. neki objašnjavaju dobrim dijelom globalnom ekonomskom krizom. Kako se za krizu sve više čuje da je na odlasku, branša sada računa da će se konzumacija postupno povećavati.

Promatra li se po zemljama u Europskoj Uniji a koje su tradicijski, i najjači svjetski proizvođači vina, vidljivo je da je u 2010. u njima, osim u Španjolskoj gdje je u 2010. registrirano gotovo milijun hektolitara manje potrošnje (- 6 %), konzumacija unatoč gospodarskoj krizi ipak manje-više ostala na razini 2009. Što se tiče zemalja EU koje su vrlo značajna tržišta, situacija glede potrošnje je uglavnom stabilna, u Velikoj Britaniji je vidljiv i rast od pola milijuna hektolitara u odnosu na 2009!

Potrošnja vina u 15 ekonomski najjačih zemalja EU iznosila je u 2010. oko 119,6 milijuna hl, u 2009. bila je 119,8 milijuna hl, dakle smanjenje je neznatno, međutim u odnosu na 2008 (125,7 milijuna hl) je veće,

Joel Peterson, znani proizvođač zinfandela u Kaliforniji. Amerikanci su oko Zinfandela napravili veliku pompu i s time i veliki business, a mi u Hrvatskoj, na žalost, ni nakon što se prije više godina znanstveno ustvrdilo da je Zinfandel zapravo naš Crljenak kaštelanski.

kretala oko 271 milijun hl, to je gotovo jednako (- 0,5 %) kao i u 2009. Važno je istaknuti da su pokazatelji za neposrednu budućnost optimistični: upravo u SAD se predviđa skori jači rast konzumacije. Novi Zeland je glede potrošnje manje-više stabilan (smanjenje od tek jedan posto), na južnoameričkom kontinentu Čile pak vrlo dobro napreduje s konzumacijom – u 2010. je potrošnja tamo bila i do pola milijuna hektolitara veća. Međutim, suprotno od toga, Argentina pokazuje smanjenje potrošnje, za 0,6 milijuna hl.

U 2010. najveći napredak u potrošnji gledano u postocima pokazao je Čile (+ 10%), slijede Luxembourg (+ 5%), Irska (+ 3,8 %), Danska (+ 2,1 %), Kina, Južna Afrika i Australija (po + 2 %), Finska (+ 1,5 %), Češka (+ 1,4 %), Švicarska (+ 0,5 %), Francuska (+ 0,46 %), Nizozemska (+ 0,3 %).

Nijemci su glede odnosa u potrošnji između 2009. i 2010. podjednaki (0,0), minimalni pad bilježe Talijani (- 0,41 %), malo pak jači procentualni pad od Talijana Portugalci (- 1,5 %), a dosta jaki pad Rusi (- 15 %)

U zemlji Gala 53,8, a u Portugalu 45,3 litre po stanovniku

Najveća godišnja potrošnja po stanovniku je u Francuskoj – 53,8 litre, zatim u Portugalu – 45,3 litre, Italiji – 44,5 litre, Švicarskoj – 37,6 litara, Danskoj 31,7 i Španjolskoj – 30,8 litara. Za Sloveniju u izvještaju OIV-a stoji podatak o 26 litara po stanovniku, Makedoniju 5,9 a Bosnu i Hercegovinu 2,4 litre.

Uglavnom, procjena je da će razlika između aktualne godišnje proizvodnje vina (oko 260 milijuna hl) i godišnje potrošnje (oko 236,3 milijuna hl) u 2010. biti oko 23,7 milijuna hl, što je u odnosu na stanje u 2009. smanjenje viška vina u svijetu za gotovo 11 milijuna hl, naime u 2009., kad je i produkcija vina bila obilnija, višak je iznosio 34,7 milijuna hl. Čini se da se ipak trasira put prema kolikoj-tolikoj ravnoteži između produkcije i konzumacije, što je vrlo važno jer viškovi vina predstavljaju za društvenu zajednicu priličan trošak.

Riječ-dvije i o **svjetskoj trgovinskoj razmjeni**: cjelokupna trgovinska razmjena promatrana kroz izvoz vina kretala se u 2010. oko 92,1 milijun hl. Zanimljivo je da je u njoj rinfuzno vino sudjelovalo u količini od gotovo čak 40 posto, a na toj popriličnoj količini ostvareno je u novcu samo 10 posto od ukupne novčane

Iz Novoga svijeta jedna od najpopularnijih vinskih zemalja je Čile, koja vino izvozi na sve strane. Sad se eto pokazuje da je unutar zemlje osjetno pojačan trend potrošnje... U Čileu su u vinskom sektoru vrlo aktivne, i cijenjene, i obitelji hrvatskoga porijekla, neke s velikim a neke s manjim posjedima i ekskluzivnijim proizvodima. Među valikima su Lukšići, u vlasništvu koje je div Viña San Pedro, a među manjima Matetići, čiju modernu vinariju vidimo na slici

a u odnosu na i 2007. (128,3 milijuna hl) i poprilično.

U SAD, koje su prije četiri godine pokazale

značajniji rast u konzumaciji vina i, eto, zahvaljujući tome u 2007. su i službeno postale drugo najznačajnije tržište za vina na svijetu, u 2010. potrošnja se, po procjenama,

vrijednosti realizirane u toj trgovinskoj razmjeni! Zemlje koje su s obzirom na svoj izvozni potencijal najbolje podnijele recentnu ekonomsku krizu su Italija s količinskim povećanjem izvoza od 1,7 posto, Čile s povećanjem izvoza od jedan posto, Australija s 0,7 posto plusa, Novi Zeland s 0,2 posto većim količinskim izvozom.

PETI KONTINENT

PRVE AUSTRALSKE VINSKE OBITELJI

Da bi se kvalitetnije širio glas o visokoj kakvoći australskoga vina, 12 vodećih obitelji koje se na Petome kontinentu bave proizvodnjom vina udružilo se u

grupu *Australia's First Families of Wine*, odnosno, doslovno prevedeno, Prve australske vinske obitelji. Riječ je o obiteljima koje su vlasnici vinskih posjeda **Tahbilk, Brown Brothers, Yalumba, Howard Park, d'Arenberg, Jim Barry, Henschke, Campbells, Tyrrell's, Taylors, McWilliams i De Bortoli**.

Udruga nije zatvorena, međutim kako određena pravila vrijede za sve njene sadašnje članove tako će im se morati povinovati i posjedi koji bi se htjeli pridružiti prestižnome društvu. Među kriterijima koje članovi moraju zadovoljiti su višegeneracijska povijest na tlu Australije i u segmentu vina, posjedovanje starih vinograda i trsja na posebno dobrim pozicijama, sklonost prirodi prijateljskome uzgoju, strukovna osposobljenost i osobno iskustvo člana obitelji u poslovima i u vinogradu i u podrumu, posjedovanje barem jednoga vina koje u širim krugovima slovi kao ikona kuće i mogućnost da ga se degustira na vertikalnome kušanju i to unatrag najmanje do 20 godina, pojačani angažman u izvozu vina... Udruga se službeno na europskom tržištu predstavila nedavno u Velikoj Britaniji, sa selekcijom butelja svojih članova što su bile ukrašene posebnom naljepnicom s logotipom udruge. Predsjednik udruge **Alister Purbeck** veli: *Dok svaki od nas obiteljskih vinogradara i vinara njeguje i propagira vlastite vrijednosti, istodobno kao grupa dijelimo zajedničku viziju: pokazati da se australsko vino može ne samo ravnopravno nositi s bilo kojim drugim vinom na svijetu, nego i, u toj*

Evo kako to izgleda kad se veličinom izravno usporede Australija i Europa!

konfrontaciji, i – pobijediti!

TAPANAPPA

Australija kao jedna od najmlađih vinskih zemalja uspjela je izgraditi sjajan image kroz Bakhov nektar. Nije čudno što su mnogi, i znani, europski proizvođači odlučili okušati se na Petom kontinentu, primjerice **Michel Chapoutier** iz doline Rhône, koji se eto može pohvaliti sa syrahom iz svoje domovine i domovine toga kultivara te sa syrahom iz nove mu domovine Australije, zatim **Jean-Michel Cazes**, vlasnik bordoškog posjeda Château Lynch Bages, pa i **Jacques Bollinger**, voditelj sestrinske firme glasovite šampanjske kuće Champagne Bollinger, **Bernard Portet**, vlasnik kalifornijskoga posjeda Clos du Val... Od 2002. Brian Crosee, Jean-Michel Cazes i Jacques Bollinger udruženi su u grupu *Tapanappa* koja u Južnoj Australiji od grožđa s najboljih vinogradskih pozicija proizvodi vina starim, i manufakturnim načinom i u malim količinama, a u želji da dobije ekskluzivne proizvode za

Uvoznici australskoga vina u Hrvatsku su **Vivat Fina Vina Borisa Ivančića i Bin 19 Ivana Srpeka**. Od prestižnih etiketa Vivat uvozi npr. Penfoldsov Grange te Rosemontove Balmoral i GSM. Ivančić je u suradnji s Tomom Portetom, inače nećakom francusko-kalifornijsko-australskog vinara Bernarda Porteta, priredio nedavno u Zagrebu vrlo uspješnu prezentaciju zvučnih australskih marki grupacije Treasury Wine Estates

najzahtjevnije potrošače na svjetskom tržištu. Inače, riječ *tapanappa* na jeziku australskih domorodaca znači, u slobodnom prijevodu: *Drži se izvornoga puta i ustraj na njemu...* Vina koja nude i koja su nedavno predstavili javnosti Croser, Cazes i Bollinger su: Tiers Vineyard Chardonnay

Ivan Srpek, koji uvozi kapljicu D'Arenbergovih, sprema se i izvesti neka hrvatska vina u Australiju, na umu su mu butelje od Tomca, Koraka, Markežića Kabole

Enolog Nenad Maslek, koji radi za kanadsku kuću Lallemend za proizvodnju kvasaca za fermentaciju, poveo je nedavno grupu hrvatskih enologa i proizvođača vina, među njima i Samoborca Marijana Žganjera, na studijsko putovanje u Australiju, uz obiteljski posjed D'Arenberg i još neke druge posjetilo se i proizvođača našega porijekla Tomića

2007, Foggy Hill Pinot Noir 2007, Whalebone Vineyard Merlot 2006, i Whalebone Vineyard Cabernet-Shiraz 2005.

VINO I – (D)MIGRACIJA

Vino je doseglo ne samo moć, poput magneta, privlačenja turista u neki kraj, nego i moć stanovitog etničkog prekraranja pojedinih sredina! Australija kao jaki izvoznik vina ne samo da svojom kapljicom oduševljava mnogoljudnu Kinu za stolom i mnoge imućnije navodi da kao turisti posjete vinorodna područja na Petom kontinentu, nego promućurnim i poslovno jače aktivnim Kinezima postaje – cilj useljenja! Zahvaljujući rastućoj potražnji za vinom u Kini, zanimanje vinskog trgovca postalo je tamo osobito popularno

i mnogi se Kinezi njime žele baviti, a zahvaljujući imageu australskoga vina, ali i relativnoj geografskoj blizini Australije Kini, mnogi snalažljiviji Kinezi vide u uspostavi poslovne suradnje na uvozu australskoga vina u svoju zemlju mogućnost da se kroz dokumentiranu poslovnu vezu s australskim vinskim kućama domognu kontakta s australskim imigracijskim uredom pa, eventualno, kroz to i dođu do papira što bi im zakonski dopustio boravak u Australiji, u konačnici i useljenje!

Više australskih proizvođača vina izjavilo je nedavno da gotovo svakog dana iz Kine dobivaju telefonske pozive u kojima Kinezi nastoje sklopiti neki ugovor oko uvoza australskoga vina u Kinu, nije riječ o nekoj većoj količini a ni o skupljim kapljici. Kinezi za Australiju moraju imati vizu, pa da bi je posjetili kao vinski trgovci traže, na temelju kontakata s australskim vinarijama, poslovnu vizu. Australija inače odobrava dolazak stranaca u svoju državu po ustanovljenoj godišnjoj kvoti, ali otkako je u zemlji u najnovije

vrijeme porasla nezaposlenost i sve više dolazi do prosvjeda domaćih ljudi protiv imigranata, i imigracijske vlasti postale su strože u izdavanju i viza i dozvola boravka ■

Međunarodna trgovinska razmjena u kontekstu vina trebala bi u 2010., ako se obistine prognoze, pokazati rast od čak 6,7 posto u odnosu na 2009. Međutim, više hektolitara ne znači odmah i veću vrijednost razmjene. Dva su puta kojima se kroči: jedan je na kolosijeku količine, ne samo uz zadržavanje i inače već vrlo relativno nižih cijena, nego i uz, ako treba, i daljnje smanjenje cijena vinu. To je put dakako za zemlje sa značajnijom količinskom proizvodnjom. Taj

put donosi i rizik da se trgovci vinom u koje se neki ponuđač uzdaje u nekom trenutku lako okrenu drugom ponuđaču/ dobavljaču, koji vino, u tehničkom smislu jednake kakvoće (riječ je o solidnoj kapljici ali ne i motivirajućoj, intrigirajućoj i osobenoj, dakle o onoj kakvu je moguće proizvesti bilo gdje drugdje), možda želi, i može ponuditi i još jeftinije. Sve dok se malo-pomalo na kraju cijena i ne sroza, pa i dotle da se vino ne isplati puniti u bocu te ga se počine nuditi kao rinfuzno. Čini se da se od najznačajnijih svjetskih proizvođača tome putu dosta priklanjaju Italija, Australija i Čile.

Drugi put je na kolosijeku autentičnijih vina s obzirom na terroir, to znači vina koja se tijesno vezuju uz teritorij tako da osebjenošću i osobnošću potrošače-kupce privlače i u svoj zavičaj i kao turiste. Riječ je o vinima s većom dodanom vrijednosti, s većim imageom, i skupljima po butelji. Taj je put već prije izabrala Francuska, u najnovije vrijeme kao da joj se pomalo pridružuje Španjolska. Trgovci i distributeri skloni su takvim nešto, do i jače, ekskluzivnim proizvodima jer oni su magnet za osobe koje imaju novaca. Unatoč njihovoj skupoći, na njima je, kažu, moguće dobro zaraditi, baš stoga što se u njima nudi nešto izvorno, drukčije, a to je uvijek zanimljivo. Uz to, oni vuku i prodaju drugih, jednostavnijih proizvoda u ponudi...

Francuzi, koji nisu najveći izvoznici u hektolitrima, najuspješniji su svjetski izvoznici gledano na ostvarenu novčanu vrijednost. Najveći izvoznici po količinama su Italija, s 19,2 milijuna hl, Španjolska s 14,6, Francuska s 12,6 milijun, Australija sa 7,7 milijuna hl, Čile sa 6,9 milijuna te Južna Afrika sa 4,3 milijuna hektolitara. Kod vodećih izvoznika

Francuzi nisu najveći izvoznici u količini, ali su najjači na svijetu po ostvarenom novčanom prihodu od izvoza. Nastoje maksimalno izvoziti vino u butelji, ne libe se ni postaviti visoke cijene za butelje. Među rekorderima s cijenama za butelju svakako je famozni posjed Domaine de la Romanée Conti iz Burgundije, parcele kojega vidimo na crtežu. Vinogradi su mali i na ekstra kvalitetnim pozicijama, grožđe je iz svakog vinograda vinificirano zasebno i svako vino posebno napunjeno i komercijalizirano, cijene buteljama idu u nebesa... a potražnja – velika!

uočava se trend i prema povećanju izvoza! Treća na ljestvici svjetskih izvoznika po količinama a prva na ljestvici po ostvarenoj novčanoj vrijednosti, Francuska, sa dva milijuna eura ispred je drugoplasirane Italije i gotovo sa četiri milijuna eura ispred trećeplasirane na rang-ljestvici Španjolske i četvrtoplasirane Australije.

Najveći svjetski uvoznici vina po količini su Njemačka, s oko 14 milijuna hl, zatim Velika Britanija s 11,9 milijuna hl, SAD s 9,2 milijuna, Francuska s 5,8 milijuna, Rusija sa 4,3 milijuna hl. Najveći pak svjetski uvoznici vina glede vrijednosti su Velika Britanija s godišnjim uvozom od 3,1 milijun eura, slijede SAD s 2,8 milijuna eura i Njemačka s 1,98 milijuna eura. 🍷

Iako Italija, prva svjetska izvoznica vina po količini, dosta izvozi i jeftinijega vina, ona ima i neke špice koje dosižu i vrlo visoke pa i do astronomske cijene za butelju. Toscana je vrlo uspješna na svjetskom tržištu sa svojim markama Chianti classico i Brunello di Montalcino, koje se prodaju skupo. Za komercijalni uspjeh svakako su zaslužni konzorciji za ova spomenuta vina, koji brinu o marketingu i zaštiti robne marke. U zadovoljnom razgovoru vidimo predsjednika i direktora Konzorcija Chianti classico Marca Pallantija (Castello di Ama) i Giuseppea Liberatore, te direktora Konzorcija za Brunello Stefana Campatellija i jednog od najboljih montalčinskih proizvođača Giancarla Pacentija (Siro Pacenti)

ZADOVOLJNI AUSTRIJANCI

Austrijanci su vrlo zadovoljni poslovnim rezultatima za 2010. u sektoru vina. I u 2009. i u 2010. imali su količinski dosta slabiju berbu (čak i 30 posto) nego što je uobičajeno, tako da im se znatno smanjio – za 44 posto – izvoz otvorenoga vina, ali istodobno povećao se – za 10 posto u količini i devet posto u novčanoj vrijednosti – izvoz visokokvalitetnih butelja, u Austrian Wine Marketing Boardu kažu da je u 2010. dostignut rekord u ostvarenoj novčanoj vrijednosti (u prosjeku, po litri je realizirano oko dva eura). Ukupni austrijski vinaski izvoz iznosio je u 2010. oko 60 milijuna litara, a od izvoza je realizirano rekordnih 122 milijuna eura. Direktor AWMB-a Willy Klinger navodi da će Austrijanci ubuduće maksimum snaga usmjeravati na izvoz visokokvalitetnih butelja i da smatra da nije nemoguće da u ostvarivanju novčane vrijednosti dosegnu i 148 milijuna eura.

U izvozu, za Austrijance najvažnije tržište ostaje Njemačka (u 2010. vrijednosno povećanje je za 4,4 posto), slijede Švicarska s Liechtensteinom, pa SAD (količinsko povećanje, butelje!, od 9,5 posto; u novcu pak povećanje 9,8 posto); Nizozemska (količina: +19.3%; vrijednost: +15.5%) i Švedska (količina: +6,8 posto; vrijednost: +4.6 posto). Sa sve jačim žarom Austrijanci se okreću europskim zemljama izvan EU i zemljama izvan EU ali i izvan Europe, posebice, primjerice, Rusiji, te Kini i Singapuru, gdje očekuju da će za svoje butelje postići jako dobre cijene. ■

Vrlo je važno s aspekta tržišta biti u stalnom kontaktu, i dobar, s utjecajnim eno-gastro novinarima koji djeluju u zemljama što su najznačajnija tržišta vinom u svijetu: Giuseppe Mazzocolin, vlasnik odličnog toskanskog posjeda Fattoria di Felsina s njemačkim novinarom Eckardtom Suppom